

FATA

INOPINA, SED BEATA

VIRI

Nobilissimi Doctissimi Clarissimiq;

DOMINI

DANIELIS SCHLOSSII

*Medicinae ac Philosophiae Doctoris
Excellentissimi,*

Casu quodam infelici inter summos eosque acutissimos
corporis dolores rebus mortalium Anno mense &
die infra notato pie crepti, ad Superosq; translati

IPSIS SOLENNIBUS EXEQVIIS

*Denodia subsequente
ex debita observantia*

comitari voluit

Henr: Reichel,

Ετεομνηστικέρβριχον.

SChLossIVs aetatIs sVbIt Ipso fLore nItente
AVgVstI prIma trIstIa fata DIc.

THORVNII

Impressit Ioh. Nicolai NOBIL, SENAT. & GYMN. Typographus.

C324

Handwritten note at the bottom left.

† † †

Deste, Musæ, progenies Jovis:
Lugete, Musæ, tristibus & modis
Amœna per Pindi vireta
Ad socios properate lessus.

Dum multa vestri Gloria Nominis,
Sat laude dignus SCHLOSSIUS incluta

Thorunium totum per hocce

Cognitus, heu! squalidas abivit,

Fati sub umbras: qui viridaria

Quàm vestra jamarit, quàm Clavium melos,

Quid multa dicam? passus ille

Nectare & Ambrosia suavi.

Hinc veste pulla carmina funeri

Lamenta busto, cymbia marmori

Affundite, hinc cedroque Nomen

Mox dare mox properate clarum.

Vestros per hortos sed rogo, vestraque

Ter-trina post Vos per rogo Numina,

Sit integrum mi jam clienti

Illius hoc posuisse laudi.

VIR arte rara, qua? medica potens

Annis adhuc quamvis juvenilibus,

VIR DOCTOR eccellente gradu

VIR Sophiæ studio celebris

Hanc ponit artem, ponit & omnia

Inter dolores, vah! nimium graves

Læsi pedis, cui (^{væra} _{turpe} dictu)

Nulla manus potuit mederi.

Et morte clarus sic Medicus cædit,

Qui cæteroquin pellere noverat

Tot pharmacis dextre petitis

Præproperam rabidamque mortem.

O quæ

O quæ Minervæ sic pereunt opes!

O patriæ quæ sic bona concidunt!

Suo pte quæ longe valore

Omnibus ante-eunt metallis,

Hoc Urbis hujus Magnifici PATRES,

Hoc CLERVS omnis novit, & optime

Norunt simul cives modesti,

Hoc quoque sexus uterque novit,

Hinc ejulatu quæritur omnibus,

Hinc lacrymis defletur ab omnibus,

Hinc & sono tristi (dolendum)

Prosequimur gemituque funus.

Frustra sed: hunc, quem Parca semel ferox

Nobis rapit vi, membraque frigida

Tellus tegit, voce, en, inani

Tu revocare studes ab ipsa.

Ast interim quid Soror amabilis

Sexus Corona hîc feminei sui,

Mœrore sed nunc pressa multo

Mortis ad hæc modo dira fata?

Quid Frater, una Matre satus pia,

Nexuque tali charior hoc ei,

Affinis aut Summe colendi

Quæ SENIORIS erit querela?

Tristantur omnes: jure sed optimo:

Tristantur omnes: sic jubet *Optimum*

Summumq; NUMEN, tristibus quod

Addere post quoque læta novit.

Et hoc, precor quod pectore scilicet

Ac mente tota, est, tristia qui modo

Hæc fata plangunt, queisque vulnus

Proh dolor! ita dedere acerbum.

Sat

Sat dignus autem qui fuerat polo
Dudum, polo nunc, en, ovat optimo,
Cœlestibus quin aggregatus
Solis ibi ut jubar inter astra
Spargit micantes jam radios suos,
Fulgens beatos inter & Hospites
Nunc claritate mactus illa
Magna prius pietatis actæ,
Hem! dona captat: nescia sic mori
Virtus eundem cœlitibus Diis
Adjungit ac æternitate
Donat apud Superos beata.

EPITAPHIUM

SCHLOSSIVS hac placide cubat alta DO-
CTOR in urna,
Sed celebris Famæ Nomine vivit adhuc.

